

Sygn. akt II KZ 15/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **G. W.**

skazanego z art. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 15 czerwca 2016r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącej III Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 12 kwietnia 2016r. (III K 1205/12)

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 3 grudnia 2013r. w sprawie III K 1205/12,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego jest bezzasadne w stopniu oczywistym.

Zgodnie z dyspozycją art. 519 k.p.k. strona może wnieść kasację jedynie od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego. W niniejszej sprawie postępowanie odwoławcze w ogóle nie było prowadzone i zakończyło się przed sądem I instancji wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie z dnia 3 grudnia 2013r. w sprawie III K 1205/12, a zatem wniesienie kasacji przez skazanego (niezależnie od braków formalnych, którymi jest ona dotknięta) było niedopuszczalne z mocy ustawy.

W tej sytuacji Przewodnicząca III Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie na podstawie art. 530§2 k.p.k., przy zastosowaniu art. 429§1 k.p.k., prawidłowo odmówiła przyjęcia tej skargi.

Powyższe powoduje, że zażalenie skazanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jedynie zatem na marginesie, wypada przypomnieć skazanemu, że otrzymał on akt oskarżenia, który osobiście pokwitował w dniu 11 stycznia 2013r. (k.71), a następnie brał osobisty udział w rozprawie, podczas której, w dniu 4 kwietnia 2014r., prokurator odczytał akt oskarżenia, a następnie skazany składał wyjaśnienia (k. 96 i następne).

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.